שלמי העובדי כוכבים "עולות "איבעית אימא

קרא ואיבעית אימא סברא איבעית אימא

סברא עובד כוכבים 6 לבו לשמים ואיבעית

אימא קרא יאשר יקריבו לה' לעולה כל

דמקרבי עולה ליהוי מתיב רב חמא בר גוריא

עובד כוכבים שהתנדב להביא שלמים נתנן סעובד

לישראל ישראל אוכלן נתנן לכהן הכהן אוכלן

אמר רבא הכי יו קא אמר יעל מנת שיתכפר

בהן ישראל ישראל אוכלן על מנת שיתכפר

בהן כהן כהן אוכלן מתיב רב שיזבי אלו מנחות

נקמצות ושיריהן לכהנים מנחת עובדי כוכבים

א"ר יוחנן לא קשיא הא רבי יוםי הגלילי הא

ר"ע יידתניא יאיש מה ת"ל איש איש לרבות

את העובדי כוכבים שנודרין ינדרים ונדבות כישראל יאשר יקריבו לה' לעולה אין לי

אלא עולה שלמים מנין תלמוד לומר נדריהם

תודה מנין תלמוד לומר נדבותם מנין לרבות

העופות והיין והלבונה והעצים ת"ל נדריהם

לכל נדריהם נדבותם לכל נדבותם א"כ מה

ת"ל עולה עולה פרט לנזירות דברי ר' יוסי

הגלילי ר"ע אומר אשר יקריבו לה' לעולה

אין לי אלא עולה בלבד והאי פרט לנזירות

מהכא נפקא מהתם נפקא סברבר אל בני

ישראל ואמרת אליהם איש יסכי יפליא לגדור

נדר נזיר להזיר בני ישראל נודרין יו דואין

העובדי כוכבים נודרים אי מהתם הוה אמינא

קרבן הוא דלא לייתי אבל נזירות חלה

עלייהו קמ"ל כמאן אזלא הא ידתנן אמר

ר"ש שבעה דברים התקינו בית דין וזה אחד

מהן העובד כוכבים ששלח עולתו ממדינת

הים ושילח עמה נסכיה קריבין משלו יו ואם

לאו קריבין משל ציבור לימא ר' יוסי הגלילי

ולא ר"ע אפילו תימא ר"ע עולה וכל

סויחבירתה מאן תנא להא דת"ר נאורה יאורה יוויחבירתה

מביא נסכים ואין יהעובד כוכבים מביא נסכים

יכול לא תהא עולתו מעונה נסכים ת"ל ככה

מני לא ר' יוםי הגלילי ולא ר"ע אי רבי יוםי

הגלילי הא אמר אפילו יין נמי אי ר' עקיבא

הא אמר עולה אין מידי אחרינא לא איבעית

אימא ר' יוםי הגלילי ואיבעית אימא ר"ע

איבעית אימא ר' יוםי הגלילי סמי יו מההיא

יין ואיבעית אימא ר"ע עולה וכל יו ייחבירתה:

ר"ש אומר מנחת חומא של כהנים [וכו']:

מנה"מ דת"ר יוהיתה לכהן כמנחה שתהא

עבודתה כשרה בו אתה אומר שתהא

עבודתה כשרה בו או אינו אלא להתיר

מנחת חומא של כהנים ומה אני מקיים

זוכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל

מנחת נדבתו אבל חובתו תהא נאכלת

תלמוד לומר והיתה לכהן כמנחה מקיש

חולין יג: [ממורה ב:], ד) [נזיר סא.], ה) [או אשה], ו) לעיל נא: שקלים פ"ז מ"ו, ז) [גי' הערוך אביזרהא וכן ברש"י סנהדרין עד ד"ה אביורהא גורם בסוגיא דהכא ד"ה חביורהם גולט בסוגים. לקמן הכי וכן גי' הילקוט], ח) לקמן קד. קז. [ע"ע ממורה ג. זכחים מה.], ע) [אביורהא גי' הילקוט] מה.), עי (אפרורסל ג'י הינקוט] עי רש"י סנהדרין עד: ד"ה אפיזריהה, י) נכ"א לבקן כמנחה) כ) ז"ל דאם החזירה בלילה או החזירהו חלאין כו', ל) [וע"ע מוס' חולין יג: ד"ה אבל וחס"

הגהות הב"ח (ל) רש"י ד"ה סמי מההוא נסכי יין:

תמורה ז. ד"ה ומידן, מ) ל"ה,

מוסף רש"י

איש איש לרבות את העבו"ם. חיש חיש מכית ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יקריב קרבנו וגו' (חולין יג:). ז' דברים התקינו. במסכת שקלים בפרק מעות שנמלאו וזה אחד מהם. סתם שנמלאו ודה אחד מהם. המם קאד דקמני וכי׳ המקינו ב"ר קאד דקמני וכי׳ המקינו משל צבור, שיהיו נסכיה קריבין משל צבור, וקאמר ר"ש ז' דברים המקינו ב"ד וחם שאמרו אמר מהם, והדר מפרש לאינן שש, עבורים ששלח וכי׳ דעכו"ם משלח קרבנותיו בדאמר בפרק אלו מומנות אינו מד מדי אינו אינו אינו אינו אינו אינו אינו מנחות אים מה ת"ל אים אים לרבות את העכו"ם שנודרים נדרים ונדבות כישראל ושילח עמה נסכים. (כשיר ואה). אזרח. בפרשת מכים כתכים כתכי בשלח לך כל האזרח מכים כתכי בשלח לך כל האזרח יששה ככה, ומינה ילפיען לתקו בפרק כל החדיר (דף א): אזרח מולחד שהתמדבים נסכים בכל מדי ומביא בפני עלתן נדבה יום ומביא בפני עלתן נדבה ושה). ח"ר כתר יששה לשור מתחר שחובה לכור מלויה לקור מתחר שחובה מלויה בקרבן ל"ש ישראל ול"ש עכוים, הלכך שלח דמי נסכיה יקרבו משלו ואם לאו קרבים משל ליבור שתנאי ב"ד הוא במסכת ליבור שתנאי ב"ד הוא במסכת ליבור שתולה צ"ד הוא מתקכת שקלים (דף אל:) (שם). אזרח. שקלים (דף אל:) (שם). אזרח. יום ישראל, ולה העכרים מגיל מכים כלל יכוד לא תהא עודתו הים עודתו בסכים. אפילו עודתו משל ציבור ת"ל ככה. דכם מכים וא דודמי טעונין מכום ליבור, ללשון הכחוב מכים וא דודמי טעונין הכחוב התרבים אין ודידמי של אין הרוא אין הרוא בתחרים אין ודידמי של אין הרוא היום אין מדידמים אין ודידמים אין ודידמ בספרים ואין מביא עליהן, אבל לספרים דלא גרסי עליהן משמע הכי, אזרח כגון ישראל מביא נסכים אפילו בפני עלמו ואיו מביא נסכים בפני יכול לא מהא עולמו העכו״ם העכו״ם טעונה נסכים ח"ל ככה והוי טעונה נסכים ח"ל ככה והוי עיכובא דודאי קרבנו טעון נסכים אפילו משלו דמקבלים

רבינו גרשום

בלבו לשמים. שיהא קרבנו כליל: f) לכל נדריהם לרבות עובדי כוכבים שנודרין כישראל. (ורבא אשר יקריבו להי לעלה) 5) זה גזל הגר. דכתיב אם אין לאיש גואל להשיב האשם אליו וכו׳: הכי להשיב האשם אליו וכו׳: הכי שיכפר בהן ישראל. שיזרוץ ישראל. שיזרוץ ישראל ביינורה. כי ישראל ביינורה. כרשר ישראל ביינורה. ברשר ישראל בבשר ויזכה אוכלן. אבל נדר והביא סתם עולה ניהוי. מנחת עובד כוכבים. ושלמים כמנחתו דנאכלין לכהנים: והיין הלבונה שיכול להתנדב ייז או אין לי אלא עולה שנודרין פרט לכל אלו: קמ"ל אידך קרא . דאין העובדי כוכבים נוזרין. . לימא ר' יוסי הגלילי. דמרבי

יין ולבונה: וכל אביזריהו. כל מה שצריך לה נודרין דהיינו נסכין: אזרח. כל האזרח יעשה ככה וכו׳ כתיב בנסכים: ואין העובד כוכבים מביא נסכים. מתנדב להביא נסכים בלא זבח: ת״ל ככה יעשה לכל עולות שטעונות נסכים: סמי מההיא יין. אלא מנין לרבות יי. העופות והלבונה: והיתה לכהן כמנחה. במנחת חוטא כתיב: שתהא עבודת מנחתו כשרה בו. שאם היה הוא צצמו חוטה מנחה יכול להקריבה הוא עצמו: או אינו אלא להתיר שיריה לאכילה: מה נדבתו אינה נאכלת ואינה נקמצת. דכתיב כלי

שלמי העובדי כוכבים. עובד כוכבים שנדר להביא שלמים עולות הן ואין א) וברכוח ד: ושייכן, ב) חופפתא נאכלין וה"ה דמנחתן כליל: לבו לשמים. כוונתו הוא שיהא קרבנותיו כליל דשקלים פ"ג היט, ג) נויר פב. לשתים ולא שיאכלו: כל דמקרבי עולם ליהוי. שיהא דין עולה שאין נאכלת ולא דין שלתים: הכהן אוכלן. כשאר שלתים וקשיא לרב הונא: הכי קאמר. נחנן לישראל על מנת שיחכפר בהן ישראל בגון שהיה ישראל מחוייב שלמים ונחנן עובד כוכבים להוליא ידי עובר מובד בשר ואוכנו אובר ישראל בבשר ואוכלו אבל עובר שאיבוצות אובנא חובחו יוכה ישראל בבשר ואוכלו אבל

נדר סתם שלמים ניהוי עולה: מנחת **עובדי כוכביס.** ושלמים כמנחתו לכהנים: והיין והלבונה. שיכול להתנדב ולהביה ייו ולבונה: מה מ"ל לעולה. דמשמע שאין מביאין אלא עולה: פרט יכולין לנזירות. כלומר עולה סמס ם] להביא ולא עולת נזירות שאם נדר בנזיר אין נזירות חל עליו לפי שיש בה עולה חטאת ושלמים: ר"ע אומר אין לי שמביה הלה עולה לחוד. פרט לכל שחר קרבנות. והאי דתני שלמי העובדי כוכבים עולות היינו אליבא דר"ע ומתני׳ דקתני מנחת עובדי כוכבים רבי יוסי הגלילי היא: לעולה: אי מהתם. מאשר יקריבו לה׳ סום אמינא קרבן נוירות הוא דלא ליימי. חטאת עולה ושלמים אבל וכו': קמ"ל. כי יפליא דאין נודרין כלל דאפי' טירות לא חיילין עלייהו: המקינו בים דין ווה אחד מהן עובד כוכבים ששילח כו': לימא רבי יוסי היא. דמרבי ביין דהיינו נסכים: ולא ר"ע. דאמר אין לי אלא עולה ולא **ר"ע.** דהאי דאמר נסכים: אפי' תימא ר"ע דאין נודרין אלא עולה עולה וכל חבירתה דהיינו נסכים אבל נסכים לחודייהו לא: **אורח**. בנסכים כתיב ובמדבר טון כל האורח יעשה : ככה ואין העובד כוכנים. מתודב להביא נסכים בלא זבח: ככה. עיכובא שיהו כל עולות טעונות נסכים: הא אמר אפי יין לחודיה נמי. מביא כדקתני מנין לרבות העופות והיין לחודיה דהיינו נסכים שמביא והכא מניא אין העובד כוכדים חדיא יבריי עולה. לחודה אין מידי אחריני . הא אמר לא והכא קתני דעולתו טעונה נסכים: סמי (h) מכאן נסכי יין. '] ואמר מנין לרבות העופות והלבונה ולא תיתני היין: והיתה לכהן כמנחה. במנחת חוטה כתיב: מסהא עבודתה כשרה כו. שאם חטא ונתחייב להביא מנחה יכול להקריבה הוא יא] דהכי משמע והיתה לכהן ') בנולמו מנחת חוטא של עלמו כמנחת נדבתו שיכול להקריבה הוא בעלמו: או אינו אלא מנחת חוטא של כהנים. באכילה כמנחת ישראל: והיתה לכהן. מקיש חובתו דהיינו מנחת כהן לנדבתו דהיינו כמנחה דמשמע כמנחת מדבתו מה נדבתו אינה נאכלת ואינה נהמלת דכתיב וויהרא ו) כליל מהיה: אף מנחת חובתו אינה נאכלת.

רש"ר בת"ר

בלבו לשמים. דאינו יודע בטיב קרבן וכי נדר
בלבו לשמים. דאינו יודע בטיב קרבן וכי נדר
יקריבו לה' לעולה. יהיה. ובעובד כוכבים אמ
יקריבו לה' לעולה. יהיה. ובעובד כוכבים את
מיירי ורישא דקרא אים אים מביח שאלא
נוגר אמתיי לקתן מה ח"ל אים אים לרבות
עובד כוכבים כרי: נתכן לישראל. לאפוקי
לעובד כוכבים כרי: נתכן לישראל. לאפוקי
לעובד כוכבים לא ספינן קדשים דעכל אפור
בקושה בש אלות העובד כוכבים הרי זו שלמים המך
ודאי נאכלים ההא בשביל ישראל קא אחו
התקנה הוא דהיב ליה עובד כוכבים מנחה
מאכל: העופד כוכבים מנחה
מאכל: העופד חרבים מנחה
מאכל: העופד מרבים ומרה בחוף למיים ומיות
מה בלי בעיו באר של התוך: וחיין. לנסכים:
מובד כוכבים לא מייניה קא מייר שהמקיע
חלה של בעול מייניה קא מיירי שהמקיע
חלה אחד הנומנה הא דקתני העובד כוכבים
בתח הנומל בעורה יחיה נוסבים קריבין
חל אחד הכנים לעוד מרכבי היום לבורי לימא. הא דקתני דעובד כוכבים
מבית מביא נוסכים רי יוסי הגלילי היא ולה ל

ומאחר דאינה נאכלת אי אתה יכול להחיר

רש"י כת"י

חובתו לנדבתו 🕫 מה נדבתו אינה נאכלת אף חובתו יאינה נאכלת אמר רבי שמעון וכי נאמר והיתה לכהן כמנחתו נקיבא: וכל אביורא. כל חברותיה דהיינו נמי בורת ביל נסנים בלא קרבן: והלא לא נאמר אלא כמנחה אלא להקיש נסנים הבאים עמה: אין סעובי ואין סעובי מדבים מביא נסנים בלא קרבן: מהא לא להקיש מביא נסנים בלא קרבן: מהא עמות ביא נסנים בלא קרבן: מהא עמות מביא נסנים בלא קרבן: מהא עמות מביא נסנים בלא קרבן: מהא עמות מביא נסנים בלא הבי מביע נהיתה להק למנות או ביל ביל נהקריב בשאר מנחות: או אינו אלא. דהכי משמע אם של כהן היא ההא כמנחת חוטא של ישראל מנחת וההא מנחת חובתו:

שמירה אללין: ומה אני מקיים כו. במנחת נדבתו מוקמינן לה: כמנחה. כשאר מנחת חובתו:

בחלקו בין בקדשי קדשים בין בקדשים קלים אינה מקודשת דמשולחן גבוה קא זכו אלא לענין אחר קאמר דאין יכול ליתנו לכל כהן שירנה ומיהו הא מילחא דריש התם מדכתיב מלבד איל הכיפורים ושמא אתא קרא לאשמועינן דמועלין בו עד שיבא ליד כהן כדאמר גבי חרמים בסוף

המקדיש (ערכין דף כע.) כל זמן שהם ביד בעלים הרי הן כהקדש לכל דבריהם נתגן לכהן הרי הן כחולין ומדקרייה רחמנא אשם לא הוה ידענא הך מילחא דלא הוה מסתבר לאוקמי הכי וא"ת והיאך מקדשין בו את האשה הא לאו ממון כהן הוא כדמשמע בסוף הגוזל קמא (בבא קמא דף קי.) כי דמחזירין בלילה והחזירה חלאין לא ילא דאשם קרייה רחמנא ועוד מסיק החם (דף קי:) דאין חולקין גזל הגר כנגד גזל הגר משום דאשם קריי׳ רחמנא וי"ל דהנ"מ קודם חלוקה אבל לאחר שיגיע לכל אחד חלקו נעשה ממון כהן: איש איש דרבות העובדי בובבים שנודרים נדרים בו'. מימה דתיפוק לי' מדכתיב גבי בעלי מומין (ויקרא כב) ומיד בן נכר לא תקריבו מכל אלה הא תמימים תקריבו ואין לומר דהיינו ישראל מומר כמו בן נכר דפסח דהא אמרינן בפ"ק דתמורה (דף ז. ושם) ומיד בן נכר לא תקריבו למה לי דסד"א הואיל ולא נצטוו בני נח אלא על מחוסרי אברים לא שנא במזבח דידהו ולא שנא במובח דידן קמ"ל וי"ל דאי איש איש הוה אמינא 163 בבעלי מומין הוא דקאי בלאו אבל תמימים נהי דליכא לאו איסורא מיהא איכא ועוד י"ל דהאי קרא בקרבן ליבור מוקמינן ליה בת"כ דהכי תניא התם מנין שאין מקבלין שקלים מן העובדי כוכבים ח"ל ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אין לי אלא תמידין שנקראו לחם שאר קרבנות ליבור מנין ת"ל מכל אלה וקמ"ל קרא דאפילו בא העובד כוכבים ומוסר לניבור אין מקבלין ממנו וכ"ש שאין מקבלין ממנו קרבנות של עלמו ומיהו השתא דאשמעינן איש איש דמקבלין מהן נדרים ונדבות מוקמינן נמי קרא בבעלי מומין כדאיתא בתמורה (גם זה שם) (): אי לרבי יוםי הגלילי אפידו יין נמי. ולא מני למימר דיין נמי דאמר רבי יוסי הגלילי בבא עם הזבח חדא דהכא מרבי ליה מדכתיב ככה ואיהו מרבי ליה מלכל ועוד מדחשיב ליה בהדי עופות ומנחות דבאין בפני עלמן ועוד דמרבינן ברישא תודה ושלמים ובריש תמורה (דף ג.) משמע מי [דהא] דאין עובד כוכבים מביא נסכים מיירי בבאין עם הזבח דגרסינן התם קדשי עובדי כוכבים לא נהנין ולא מועלין ואין מביאין עליהם נסכים וקאמר מנהני מילי ומייתי מברייתא להכא מיהו ברוב ספרים לא גרסי׳ עליהם אבל בספר רבינו גרשם כתוב עליהם ובקונט' פי' כאן ואין העובד כוכבים מביא נסכים בלא קרבן:

יג א ב מיי' פ"ג מהל' מעה"ק הלכה ג: יד ג מיי' שם הלכה ב: שו ד מיי' פ"צ מהל' טירות

הלכה טו: שו ה מיי' פ"ד מהל' שקלים . הלכה ג: יז ר מיי' פ"ג מהל' מעה"ק

סלכה ה: יח ז מיי׳ שם פי״ב הלכה ט:

תורה אור השלם

1. דַּבַּר אֶל אַדֵּרן וְאֶל בְּנָיו ואל כל בני ישראל ואמרת אַלַהֶּם אִישׁ אִישׁ מבּיח יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגַּר בִּיִשׁרָאֵל ַיִּאֶלֶה יַקְרִיב קְרְבָּנוֹ לְכל גַדְרֵיהָם וּלְכָל נִדְבוֹתָם אשֶׁר יַקְרִיבוּ לַיִיְ לְעלָה:

יָאֶר יבוּ ?!; לְעלְיוּ.

ויקראַ כב יח

ב. דַּבַּר אֶל בְּנִי יִשְׂרָאֵל
וְאָמַרְתָּ אֱלַהֶּם אָל בְּנִי יִשְׂרָאֵל
בִּי יִפְּלָא לְנָדְּר נְדִיר נְזִיר לְהַזִּיר
בי יַפְּלָא לְנִדְּר נִדְיר לְהַזִּיר
בריברי לַיִי; 3. כָּל הָאָזְרָח יַעֲשֶׂה כַּכָּה אֶת אלה להקריב אשה ריח ניחח במדבר טויג וְכַפֶּר עָלְיו הַכַּהַן עַל חטא מאחת הַשָּׁאתוּ אֲשֶׁר הָטָא מַאַהַת מַאֵּלֶה וְנִסְלַח לוֹ וְדִּיְתָה לְבֹּהַן בַּמַנְדְּה: ויקרא היג 5. וְבָל מַנְהַת בֹּהַן בְּלִיל תָּהְיָה לא תַאָבַל: ויקרא ו טו

שימה מקובצת

לבו נ"א בלבו: כ) קאמר על: ג] נודרין בנזיר ואין העובדי כוכבים נודרין בנזיר: דּ) ואם לאו קרבין משל צבור. וא״ת אמאי לא כייפינן ליה להביא נסכים משלו כדאמרינן בהתודה האומר הרי עלי תודה בלא לחם זבח בלא נסכים כופין אותו להביא לחם ונסכים וי"ל דה"מ ישראל אבל עובד כוכבים אין כפיה לעובד כוכבים: ק) וכל אביזרא פי' חברותיה: ו) סמי מכאן יין דאין מתנדב יין לנסכים לבד בלא זבח אבל עם הזבח אפשר שיביא אם ירצה כדאמר לעיל עובד כוכבים ששלח עולתו כו׳ נסכים קרבין משלו [וההיא] ברייתא אזרח צבור וי"מ אזרח מביא נסכים עם הזבח דכופין אותו להביא נסכים עם עולתו ואין עובד כוכבים מביא נסכים אין כובי כוכבים מביא נסכים אין כופין אותו להביא יין משלו לנסכים של זבחו יכול לא תהא עולתו של זבחו יכול לא תהא עולתו טעונה נסכים כלל ת"ל ככה עיכובא דאף עולתו טעונה נסכים ומשל צבור כדאמרינן לעיל ואם לאו מביא משל צבור והא דקאמר סמי מכאן יין ה"ק דאין כופין אותו להביא יין לנסכים: ואיבעית אימא ר׳ עקיבא והא דקאמר ואין העובדי כוכבים מביאין נסכים בפני . עצמן אבל קרבנם טעון נסכים ים הבאים עם הבהמה נים הבאים עם הבהמה כנסכים הבאים עם הבחמה ולעיל קאמר דמשל צבור ואית אמאי לא כפינן ליה הא אמרינן לקמן האומר הרי עלי זבח בלא נסכים כופין אותו ויביא זבח ונסכים וייל דה"מ ישראל אבל עכו"ם לאו בר כפיה הוא עייל עכו"ם לאו בר כפיה הוא עייל """מ דרווניא נווי פווורד """מ דרווניא נווי פווורד """מ דרווניא ניווי פווורד """מ דרווניא נווי פווורד """מ "דרווניא ניווי פווורד """ דה"פ דברייתא ואין העובד כוכבים מביא נסכים אף עם הבהמה יכול לא יהא קרבנו . טעוז נסכים ת"ל ככה שאם יש טעון מכים ח"ל ככה שמה יש בעבורו לא יהא קרבנו קרב בעבורו לא יהא קרבנו קרב בעבורו לא יהא קרבנו ב"ד בעבורו לא והא המים ולכך התקינו ב"ד בשה אין לו אוהבים יהיר באים בדהום כשני פירושים הללו בבר בשנה פירושים הללו בדר במים לבר . ואין מביאין נסכים וה״פ אין מביאין נסכים בפני עצמן אבל הן צריכין להביא עם הזבח

הן צריכין להביא עם הזבה ולפיי השני גרסי אין מביאין מסכים וה"פ אין מביאין העובדי כוכבים על קרבנם נסכים אבל קרבנם טעון נסכים משל צבור וגרסא עליתן נסכים של קרבנם פעון נסכים וה"פ אין מביאין העובדי כוכבים על קרבנם נסכים אבל קרבנם טעון נסכים משל צבור וגרסא אחרונה יש בפי הרמה ה"ל: זן וכל אבידיא כל מה שצריך לשם בודרין דהיינן מכיכה הצאטיר קר אנמתות אך מבשכם שאני שלי ה הצאטירך קרהה לכהן בל הלהיד שא אין באר בל לישה בל לישה בל לישה בל מילה מילה או מנחתו נאכלת אבל מאחר הי"ל דאי לאו דאצטריך למכתביה למדרש שההא עבודתו כשרה בו לישתק קרא מיניה וממילא ידענא דאין מנחתו נאכלת אבל מאחר לגדור תיכת להביא ל"ש: יו יון ואימא: יו) שון ואימא: יו) ביון ואימא: יו) בעודתו בשרה בל הייבה והיתה:

לו כראה דל"ל אשר יקריבו לה' לעולה ובעובד כוכבים קא מיירי דברישא דקרא כמיב איש איש ואמריטן לקמן לרבות כיר: ב) ממיבות זה גול
 הגר עד אליו וכיר שייך לע"א אחר מיבות קמ"ל.